

РЕШЕНИЕ

№ 3037

гр. София, 05.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ

при участието на секретаря БИЛЯНА ЕМ. ПЕТРОВА
като разгледа докладваното от КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ Гражданско дело № 20211110145831 по описа за 2021 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ.

Производството е образувано по искова молба на „МТ“ ЕООД, с ЕИК, с адрес: гр. С****, представлявано от управителя си ДТ – Д*, с която се иска съдът да осъди ответника за сумата от 588, 88 лв., представляваща незаплатено обезщетение по сключен застрахователен договор, ведно със законна лихва за забава, считано от датата на подаване на исковата молба, както и направените разноски по делото.

ИЩЕЦЪТ твърди с исковата молба, че е сключил договор за имуществена застраховка „Каско Стандарт“, като полицата е с № ***. Обект на застраховане бил товарен автомобил, марка „Д*“, модел „ФТ ХФ“, с рег. № СА 1352 ХМ, с рама XLRTE17MS0G020434, година на производство – 2014 г. Твърди, че е настъпило застрахователно събитие на 16.06.2020 г., като на околоръстен път – София автомобилът се удря в мантинелата и клон на дърво. В следствие на удара са настъпили вреди. За тях бил съставен опис от ответника и щетата била заведена пред застрахователното дружество. Ремонта по МПС бил извършен от „Стат Груп“ ЕООД, с ЕИК 204768316, като била издадена фактура на стойност 1256, 40 лв. Вместо нея, застрахователят заплатил сумата от 667, 52 лв. Ищецът подал възражение до застрахователя, с което се претендирала разликата от 588, 88 лв.

ОТВЕТНИК по настоящия спор е ЗАД „БВИГ“ АД, с ЕИК, със адрес: гр. С*** 5, представлявано от изпълнителните си директори Недялко Чандъров и Иво Груев. С отговора на искова молба, подаден в срок и спазващ процесуалните изисквания, се твърди, че предявената искова молба е нередовна, а исковата претенция е неоснователна. Не оспорва наличието на договорно правоотношение, но твърди, че съгласно общите условия е следвало да се извършат ремонтни дейности в избран от застрахователя сервиз, след

предоставяне на предварителна калкулация за стойността на ремонта и писмено съгласие на застрахователя. Възражава, че тази процедура не е спазена, поради което не дължи обезщетение над вече заплатеното.

Съдът, след като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Между страните е валидно сключен договор за имуществена застраховка „Каско стандарт“, със застрахователна полица № 470420030001140, с дата на сключване 03.03.2020 г. и срок до 02.03.2021 г. Предмет на договора е автомобил „Д*“, модел „ФТ ХФ“, с рег. № СА 1352 ХМ, с рама XLRTE17MS0G020434. По договора ответникът е бил застраховател, а полицата се изплащала от ищеца. Самият договор и общите му условия са приложени по делото. Видно от приложените по делото заявления за изплащане на застрахователно събитие, опис на претенцията № 59 – 01600 – 8030/20/18.06.2020 г., щетите по автомобила са калник от предна дясна част, капачка стр. д. огледало горно, заден, десен калник и задна част. От същия опис се установява, че с лека деформация за преден десен калник, предна част, дясно огледало, капачка стр., а със средна деформация са заден, десен калник и задна част на автомобила, като последната следва да бъде и преобядисана. За ремонта на всички описани щети ищецът е заплатил сумата от 1256, 40 лв., видно от приложената фактура № 207/14.04.2021 г., издадена от „Стат Груп“ ЕООД, с ЕИК 204768316. Страните не спорят, че ищецът е предприел необходимите действия за уведомяване на застрахователя и констатирането на размера на щетите. Застрахователят, от своя страна, е отказал да заплати претендирания размер, като е изпратил имейл на 03.08.2021 г., в който твърди, че не са спазени изискванията в Общите условия за избирането на сервиз, който да извърши необходимия ремонт по автомобила. По делото е назначена и автотехническа експертиза, която е следвало да отговори на въпроси свързани с механизма на ПТП, дали щетите са пряка и непосредствена последица от твърдяното ПТП и каква е пазарната стойност на претърпените вреди по автомобила. Вещото лице посочва, че механизма на ПТП отговаря на посоченото от ищеца, че щетите по преден десен калник, капачка странично дясно огледало и калник десен на влекач са пряко следствие на ПТП, като същия определя средната пазарна стойност за уврежданията по автомобила в общ размер от 1046, 17 лв. с ДДС. Съдът счита, че така представената експертиза е отговорила пълно и изчерпателно на поставените въпроси и същата следва да се кредитира.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Единственият спорен въпрос, от който зависи и изхода на делото, е дали неизпълнение на задължение в общите условия може да доведе до отказ от страна на застрахователя да заплати дължимото обезщетение. Конкретното неизпълнение е това в глава трета, раздел III., т. 3 от общите условия – МПС да бъде ремонтирано в избран от застрахователя сервиз. В своята преценка, относно основателността на това възражение, съдът следва да вземе предвид разпоредбите на чл. 395, ал. 5 КЗ и чл. 408, ал. 1, т. 3 КЗ, които регулират възможността за застрахователя да не изплати уговорената застрахователна сума, когато

застрахованият не е изпълнил свои задължения по договора. Така в чл. 395, ал. 1 КЗ е предвидено задължение за застрахования да спазва указанията на застрахователя, което не е било извършено от ищеца. Независимо от това, ал. 5 на същата разпоредба ясно извежда необходимост въпросното поведение на застрахования да е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото застрахователно събитие. В чл. 408, ал. 1, т. 3 КЗ е предвидено, че застрахователят може да откаже изплащането на обезщетение, когато неизпълнението на задължение по застрахователния договор от страна на застрахования е значително с оглед интереса на застрахователя. Така по тълкувателен път може да се изведе, че волята на законодателя е била да балансира интересите на страните, като застрахованият не би получил обезщетение, когато не е изпълнил указанията или поетите задължения към застрахователя, но и кумулативно с това въпросното отклонение от договореното трябва да е довело до застрахователното събитие или значително да е нарушило интересите на застрахователя. Практиката е имала редица възможности да се произнесе по различни казуси във връзка с приложението на тези разпоредби. Така в Решение № 143 от 19.01.2021 Г. по т. д. № 1505/2020 Г., т. к., I т. о. на ВКС се приема, че значителността на интереса не се извежда само от предвиждане в договора на подобно задължение, а от обективното установяване на тази връзка. Настоящият състав приема това разрешение, като също счита, че за да може застраховател да се освободи изцяло или отчасти от заплащането на застрахователно обезщетение, трябва да е налице действие или бездействие на застрахования, което действително да е довело до въпросното застрахователно събитие или да е накърнило интересите на застрахователя. Простото неизпълнение на отделни задължения не могат да обосноват отказ от заплащане на обезщетение от страна на застрахователя.

В конкретния случай се установи, че средната пазарна цена на ремонта на автомобила е на стойност 1046, 17 лв. с ДДС. Това е и дължимото обезщетение по застрахователния договор, тъй като застрахователят трябва да обезщети реално претърпените вреди. Следователно предявеният иск следва да бъде уважен за разликата между изплатеното обезщетение и сумата от 1046, 17 лв., **общо 378, 65 лв.**, и отхвърлен за претендираното над нея.

На осн. чл. 78 ГПК по делото следва да се присъдят на ищеца и ответника направените разноски, съразмерно на уважената част от иска.

Воден от горното, **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД**

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 405 ал. 1 КЗ ЗАД „БВИГ“ АД, с ЕИК да заплати на „МТ“ ЕООД, с ЕИК, с адрес: гр. С**** сумата от **378,65 лв.**, ведно със законната лихва за забава от подаване на исковата молба 04.08.2021 г. до погасяване на задължението., като **ОТХВЪРЛЯ** искът на основание чл. 386, ал. 2 КЗ ЗАД за сумата над 378,65 лв. до пълния размер от 588,88 лв.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК КЗ ЗАД „БВИГ“ АД, с ЕИК да заплати на „МТ“ ЕООД, с ЕИК направените разноски за процеса на обща стойност от 270 лв.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „МТ“ ЕООД, с ЕИК да заплати на ЗАД „БВИГ“ АД, с ЕИК сумата от 40 лв.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски градски съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____